

Uchwała Nr 222/g116/P/20
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku
z dnia 17 września 2020 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 2137), art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 713), art. 19 ust. 1 lit. a i art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.) w zw. z pkt 3 tiret pierwsze obwieszczenia z dnia 24 lipca 2019 r. Ministra Finansów w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2020 (M.P. z 2019 r. poz. 738) - Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XXVII/245/20 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 26 sierpnia 2020 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XVI/114/15 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 30 września 2015 r. w sprawie opłaty targowej zmienionej uchwałami Nr LIX/457/18 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 21 marca 2018 r., Nr LXVI/511/18 z dnia 29 sierpnia 2018 r., Nr XIV/114/19 z dnia 04 września 2019 r. oraz Nr XVII/136/19 z dnia 30 października 2019 r.

orzeka nieważność badanej uchwały.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 27 sierpnia 2020 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr XXVII/245/20 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 26 sierpnia 2020 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XVI/114/15 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 30 września 2015 r. w sprawie opłaty targowej zmienionej uchwałami Nr LIX/457/18 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 21 marca 2018 r., Nr LXVI/511/18 z dnia 29 sierpnia 2018 r., Nr XIV/114/19 z dnia 04 września 2019 r. oraz Nr XVII/136/19 z dnia 30 października 2019 r., zaś w dniu 17 września 2020 r. była przedmiotem badania Kolegium tut. Izby.

Analiza treści powyższej uchwały wskazuje, że jest ona obarczona wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa.

W § 1 badanej uchwały Rada Miasta postanowiła zmienić treść § 4 uchwały w sprawie opłaty targowej i nadać mu następujące brzmienie: *"Dzienna stawka opłaty targowej w 2021 roku nie może przekroczyć kwoty 823,11 zł."* Jednocześnie w § 3 badanej uchwały postanowiono, że wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Kolegium tut. Izby ustaliło również, że dotychczasowe brzmienie zmienianego § 4 uchwały jest następujące: *"Dzienna stawka opłaty targowej w 2020 roku nie może przekroczyć kwoty 792,21 zł."*

Mając powyższe na względzie Kolegium tut. Izby stwierdziło, że Rada Miasta podejmując badaną uchwałę i określając termin jej wejścia w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w dzienniku

urzędowym, w sposób istotny naruszyła art. 19 ust. 1 lit. a i art. 20 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z pkt 3 tiret pierwsze obwieszczenia Ministra Finansów w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2020.

Zgodnie z powyższymi przepisami rada gminy, w drodze uchwały, określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, z tym że stawka opłaty targowej nie może przekroczyć dziennie kwoty ogłoszonej, w drodze obwieszczenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o czym stanowi art. 20 ust. 2 ww. ustawy. Z aktualnie obowiązującego obwieszczenia Ministra Finansów w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2020 wynika, że stawka opłaty targowej nie może przekroczyć kwoty 792,21 zł dziennie.

Tym samym ustalając nowe brzmienie § 4 uchwały w sprawie opłaty targowej i uchylając jego dotychczasową treść, a następnie określając termin wejścia w życie badanej uchwały w trakcie roku 2020, Rada Miasta doprowadziła do sytuacji, w której brak jest obowiązującej maksymalnej stawki dziennej opłaty targowej do końca 2020 r., bowiem nowa maksymalna stawka w wysokości 823,11 zł będzie miała zastosowanie dopiero od dnia 1 stycznia 2021 r.

Powyższe stanowi o istotnym naruszeniu ww. przepisów, a w szczególności art. 19 ust. 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, skutkującym koniecznością orzeczenia nieważności całej badanej uchwały.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 16 lutego 2016 r. (sygn. akt II FSK 3302/15): *Stanowienie prawa miejscowego bez upoważnienia ustawowego lub z przekroczeniem granic tego upoważnienia jest istotnym naruszeniem prawa w rozumieniu art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Należy przy tym podkreślić, że w przywołanym przepisie ustawodawca nie posługuje się kryterium "rażącego" naruszenia prawa lecz "istotnego" naruszenia prawa. W orzecznictwie sądów administracyjnych, zarówno sprzed reformy jak i w tym najnowszym, do takich "istotnych" naruszeń prawa, skutkujących nieważnością uchwały, zalicza się między innymi naruszenie przepisów wyznaczających upoważnienie do podejmowania uchwał (zob. np.: wyrok NSA z dnia 10 lipca 1992 r. SA/Wr 660/92, a także wyrok NSA z dnia 20 stycznia 2016 r., II FSK 2419/15).*

Z kolei w wyroku z dnia 14 listopada 2019 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (sygn. akt III SA/Gd 587/19) wskazał, że: *za "istotne" naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Do nich zalicza się między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (por. M. Stahl, Z. Kmiecik, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny, Samorząd Terytorialny 2001, z. 1-2, s. 101-102). W judykaturze za istotne naruszenie prawa, będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu, uznaje się takiego rodzaju naruszenia prawa jak: podjęcie uchwały przez organ niewłaściwy, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 lutego 1998 r., sygn. akt II SA/Wr 1459/97, z dnia 8 lutego 1996 r., sygn. akt SA/Gd 327/95).*

Jednocześnie Kolegium Izby wskazuje, że nie neguje potrzeby podjęcia uchwały w sprawie określenia maksymalnej dziennej stawki opłaty targowej, jednakże określenie terminu wejścia

w życie uchwały określającej nową stawkę winno zbiegać się z terminem, w jakim stawka ta ma obowiązywać. W ocenie Kolegium tut. Izby, podejmując uchwały stanowiące akty prawa miejscowego lokalny prawodawca winien dochować szczególnej staranności tak, aby uniknąć sytuacji, w której ustalenie nowej maksymalnej stawki opłaty i uchylenie stawki dotychczasowej, doprowadzi do powstania luki prawnej w zakresie obowiązywania maksymalnej dziennej stawki opłaty targowej na rok bieżący. W niniejszym przypadku początkowym terminem obowiązywania maksymalnej dziennej stawki opłaty targowej na rok 2021 powinien być zatem dzień 1 stycznia 2021 r.

Mając powyższe na uwadze Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Postępowanie sądowe jest wolne od opłat sądowych.

Przewodnicząca Kolegium

Luiza Budner - Iwanicka

Prezes
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Gdańsku

DOKUMENT PODPISANY ELEKTRONICZNIE

Typ dokumentu	Uchwała - rozstrzygnięcie w całości
Tytuł dokumentu	orzeka nieważność badanej uchwały.
Sygnatura	222/g116/P/20
Data dokumentu	2020-09-17
Data złożenia podpisu	2020-09-18 14:12:33
Osoba podpisująca	Luiza Budner - Iwanicka; RIO w Gdańsku
Wystawca certyfikatu	2.5.4.97=VATPL-5170359458, CN=Certum QCA 2017, O=Asseco Data Systems S.A., C=PL
Identyfikator dokumentu	BC9B5BA8-FA7E-45CD-BCFE-F73ABDB0D278